

været Tilfældet, at Aktierne kun give deres 4 Procent gennem Statens Tilskud; er det i Realiteten Staten, som umiddelbart staar inde for det hele. Der er derfor en Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg ikke ret kan forstaa Nødvendigheden af, nemlig den, at Statens Rentegaranti skal udstrækkes til ogsaa at omfatte „de nødvendige Udgifter ved Pengemidlernes Tilvejebringelse“. Naar man undersøger Anmærkningerne til Loven for at se, hvad det drejer sig om, saa viser det sig, at det ikke er nogen ringe Sum. Udgifterne ved Anlægget af Færgen i København o. s. v. ere anslaaede til 96,400 Kroner, men der er forlangt Statsgaranti for 100,000 Kroner, altsaa man anslaaer Omkostningerne ved at tilvejebringe Pengene til at være mellem 3 og 4 Procent. Paa samme Maade anslaaes Udgifterne til Lokomotiver, Personvogne o. s. v. til 145,000 Kroner, men der forlanges 150,000 Kroner; der er altsaa ogsaa her en Tilføgsudgift af 3½ Procent. Endelig Udgiften til Ombygning af Broen viser sig at være kalkuleret til 225,000 Kroner; hertil paaregnes at komme en Udgift paa 25,000 Kroner til Told af de indførte Materialier, samt til Anlægskapitalens Tilvejebringelse og dens Forrentning, saa længe Arbejdet er under Udførelse. Vi komme saaledes, indbefattet Udgiften til Told, hvis Størrelse ikke nøjagtig kan angives, til et Beløb af 30—40,000 Kroner, som skulle medgaa til Tilvejebringelsen af Pengene, og dette forekommer mig at være en meget stor Sum. Hvad vil det sige: „Udgifter til Anlægs-kapitalens Tilvejebringelse og Forrentning, medens Arbejdet er under Udførelse?“ Det er jo Staten, som maa forrente det hele, Staten, som maa skyde Penge til, og dække Renten af de ny Aktier, som udstedes. Men naar det tilmed erindres, at Aktierne i de lolland—falsterke Jærnbaner for Øjeblikket ere noterede i 100—101, saa er der jo en Gevinst ved at udrede disse Aktier, og ikke noget Kursstab. Jeg kan ikke se rettere, end at den simpleste og fornuftigste Maade at tilvejebringe disse Penge paa er den, at Staten overtager de ny Aktier til Beløb af ½ Million Kroner; Staten har jo allerede nu liggende betydelige Beløb i Aktier: det lolland—falsterke Jærnbanel-selskab — hvis jeg ikke tager fejl: over Halvdelen af Aktiekapitalen — og det er i og for sig en ret fornuftig Foranstaltning, naar Staten agter i sin Tid at udløse Selskabet, at den da allerede i Forvejen ejer Aktierne. Nuvel, Staten kan da overtage ogsaa disse ny Aktier til pari. Kan den ikke indvare Pengene, saa kan den gøre en Forretning ved at afhænde dem, da den i Øjeblikket

rimeligvis kan saa over pari for dem. Det er mig derfor ikke ret indlysende, hvilken Nødvendighed der skulde være for, at lade Tilvejebringelsen af disse Penge gaa gennem Mellemhænder, som altid maa kræve en Godtgørelse, for deres Ueflighed, en Godtgørelse der her løber op til en Sum, der forekommer mig at være alt for betydelig i Forhold til den Sum, der skal tilvejebringes. I øvrigt maa jeg ved denne Lejlighed gentage, hvad jeg allerede tidligere har fremhævet, at det forekommer mig, at det er en meget ubelig Ordning, nu da man over Falster har etableret en vigtig Kommunikationsrute med Ulandet, at de falsterke Baner da ikke ere i Statens Hænder. De Ulemper, der ere forbundne med at lade den nordfalsterke Bane og Gedserbanen bero i private Hænder, forekommer mig at være saa væsentlige, at jeg ikke ser rettere, end at Staten vilde gøre vel i at købe dem. Jeg ved ganske vist, at man har nogen Betænelighed i Anledning af den Udgift, som man mener derved at ville paatage sig, til Ejerne af det saakaldte Forstærkningsfond. Heri tror jeg, at man ser forkert; jeg tror, at alene den Merudgift, der vil fremkomme ved en Kursstigning af Aktierne, hen imod det Tidspunkt, da Staten agter at indløse Banerne, kan langt opveje den forholdsvis ringe Godtgørelse, der kan blive Tale om at give Ejerne af Forstærkningsfonden. Men hvad man nu end gør, saa kan jeg i hvert Fald kun gentage, at skal der ske en Udvidelse af Aktiekapitalen under Statens Rente-Garanti, bør den ske paa de for Staten gunstigt mulige finansielle Vilkaar, og det vil ske ved, at Staten simpelthen selv overtager Aktierne.

Samnerich: Jeg ønsker blot i al Umindelighed at omtale Forslaget. Det gaar ud paa at give en Rentegaranti for at tilfredsstille et Par Formaal, som jeg anser for saa berettigede, at jeg ikke haaber, at der kan være nogen Tvivl om, at man jo vil gaa til at give denne Rentegaranti, og det baade den første og den anden Del. At gøre noget alvorligt for at forbedre Forbindelsen over Gedser med Ulandet, finder jeg er blandt de aller naturligeste og nyttigste Foranstaltninger paa Trafikvæsenets Omraade og skulde jeg være i Tvivl om noget med Hensyn til Forslaget, skulde det da være, om man ikke ser næsten noget for bestedent paa Sagen; thi jeg vil indrømme, at det er i mine Øjne ret bestedent, at blive staaende ved at forbedre Dampfærgesforbindelsen, ja jeg er tilbøjelig til at tro, at det allerede den Dag i Dag kunde være rigtigt at komme